

EDWARD F. BENSON

HİLAL VE DEMİR HAÇ

DESTEK YAYINLARI: 1447

ARAŞTIRMA: 330

EDWARD F. BENSON / HİLAL VE DEMİR HAÇ

Orijinal Adı: Crescent and Iron Cross

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül

Çevirmen: Dr. Mert Akcanbaş

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: 1. Baskı: Nisan 2011

2.-3. Baskı: Mayıs 2011

4. Baskı: Mayıs 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-231-8

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

EDWARD F. BENSON

HİLAL VE DEMİR HAÇ

TÜRKLÜĞE NEFRET KİTABI

Çevirmen: Mert Akcanbaş

DESTEK
yayımları

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	7
BAŞLARKEN.....	13
I. BÖLÜM: Eski Türk Teorisi.....	15
II. BÖLÜM: Yeni Türk Teorisi	31
III. BÖLÜM: Ermeni Probleminin Çözümlemesi	45
IV. BÖLÜM: Suriye ve Filistin Problemleri	73
V. BÖLÜM: Allah Yolunda Almanya	93
VI. BÖLÜM: Osmanlı İmparatorluğu'nun Bölüşümü	121
VII. BÖLÜM: Ahtapotun Kıskaçında	149

ÖNSÖZ

Her kitap yazıldığı dilde yaşayan bir canlı gibidir ve ruhu vardır. İyi bir çevirmenin başlıca görevi kitabın ruhunu, bildiği dillere kaybetmeden taşımaktır. Bir yerde çevirmen kitabın yazarı ile duygudaşlık kurmak, kitapta anlatılanlara yazarın gözüyle bakmak, yazarın hissettiklerini hissetmek durumundadır. Çevirmen bunu yaparken yazarın yanlış ya da katılmadığı görüşlerini eleştiremez veya olması gerektiği hale getiremez. Çünkü çevirmen yazarın çevrilen dildeki izdüşümüdür. Bu bir insanın kendisini aynada seyretmesine benzer. Kişinin suretinin aynadaki görüntüsünün aynı olması için aynanın mükemmel olması gerekir. Aksi halde aynadaki görüntü lunaparktaki sihirli aynalar gibi kişinin görüntüsünü değiştirebilir.

Peki, çeviride ayna rolü oynayan çevirmen, eğer yansıtması gereken görüntünün kendi ölümü olduğunu fark ederse ne yapabilir? Yani ayna kendisini bir saniye sonra parçalayacak kişinin görüntüsünü ne kadar yansıtır? Elbette ayna parçalayıcı darbeyi yiyene kadar görüntüyü yansıtmaya devam eder ancak hiçbir zaman parçalanma anının görüntüsünü yansıtamaz.

Böyle bir durumda aynanın yani çevirmenin önünde iki seçenek vardır: Ya biraz eğilip bükülerek sihirli aynalar misali kendi parçalanışını biraz yumuşatacak ya da ölümünü olanca dehşeti ile son ana kadar yansıtacak ve parçalanacaktır.

Ancak ayna yansıtmaya çalıştığı gerçeğin hayal olduğunu fark ettiğinde ne yapmalıdır? Parçalanmayacağı için sevinmeli midir? Yoksa varlığına kasteden bu hayal karşısında irkilmeli midir? Elinizde tuttuğunuz kitabı çevirirken hissettiklerim aynanın hissettikleri gibidir.

Bu kitap 1917 yılında I. Dünya Savaşı'nın tüm hızıyla devam ettiği yıllarda bir İngiliz yazar tarafından kaleme alınmış ve Batı'da büyük yankı yaratmış bir eserdir. Yazarın kitaptaki en çarpıcı cümleleri şöyledir:

“Bir Türk imparatorluğu olan Osmanlı Devleti hasta adam değildir ve hiçbir zaman hasta olmamıştır. Çünkü Türkler hasta değil hastalığın kendisidirler. Türklük kanserin kendisidir ve bu canavar tümör üzerine çöktüğü canlı dokuları yüzyıllardır yiyip bitirmektedir.”

I. Dünya Savaşı sırasında tarafların kendi taraftarlarına hazırladıkları propaganda kitaplarının varlığı bilinmektedir ve bu kitaplarda karşı tarafın tezleri iftira ve yalanlarla bertaraf edilmeye çalışılmıştır. Ancak elinizdeki kitap bir İngiliz propaganda kitabı değildir. Bu kitap İngiliz gizli belgelerindeki bilgiler ve D. G. Hoghart ile Arnold J. Toynbee gibi teorisyenlerin fikirlerinden yararlanılarak yazılmıştır. Bu teorisyenlerin fikir ve düşünceleri son yıllarda çok popüler olan Samuel Huntington'un *Medeniyetler Çatışması* isimli eserinde de temel olarak kullanılmıştır. Bu kitap ayrıca aşırı uçtan bir İngiliz milliyetçisinin yazdığı bir eser de değildir çünkü özellikle kitabın son iki bölümünde anlatılanlar Sevr Antlaşması'nda uygulanmaya konmuştur ve şimdiki Büyük Ortadoğu Projesi'yle büyük benzerlik göstermektedir.

Her nisan ayı Türkiye'nin başına bela edilen Ermeni soykırım iddiaları bu kitabın yazıldığı tarihlerde dünya gündemine getirilmiştir. İşin ilginç yönü, kanıtlamada çok zayıf kalınan Ermeni soykırım iddiaları, Türklerden çok Almanlara karşı Müttefiklerin yaptığı bir suçlamadır. Kitabın pek çok yerinde "Almanların durdurabilecekleri bu soykırımı durdurmayarak gerçek sorumluları olduğu" iddia edilmektedir. Ermeni soykırım iddialarında Amerikan misyonerlerinin ve bölgede bulunan yabancıların kaynak gösterilmesi de misyonerlik faaliyetlerinin, nereye kadar varabileceğini iyice açıklamaktadır. Benzer şekilde Yahudi ve Arap soykırım planlarından da bahsedilen kitapta açık ve net olarak Suriye ve Lübnan bölgesindeki Fransız misyonerlik faaliyetlerinin durdurulmasından yakınılmaktadır. Ermeni soykırımında Türkler ve Kürtler maşa olarak gösterilirken Almanya patron pozisyonuna yükseltilmektedir.

Kitapta yazarın Türklerle, Osmanlı yönetimi, II. Abdülhamit, Enver Paşa, Cemal Paşa ve Talat Bey veya Türklerin idealleriyle dalga geçercesine sarf ettiği sözler ironi değil bastırılmış kıskançlık ve nefret gibi duyguların adeta dışavurumu gibidir. Örneğin "katil, zekâ fukarası ve cahil" olarak nitelendirilen II. Abdülhamit'in Kayser II. Wilhelm'in isteklerini rahatça ve başarılı şekilde geri çevirmesi, kitapta yaratılmak istenen "Türkiye Almanların sömürgesidir" imajına ters düşse de bu olay Türklerin başarısı olarak vurgulanmamaktadır!

Okuduğunuzda fark edeceğiniz gibi kitabın ilk beş bölümü altıncı bölümde anlatılan Osmanlı İmparatorluğu'nun bölüşümü sürecine zemin hazırlamakta kullanılmıştır. Eserde Osmanlı ya da Türkleri karalayıcı unsurlar çok itham edici hatta hakarete varacak boyutta olsa da tüm bunlardan sonra anlatılanlar Batı dünyasının ve özellikle İngiltere'nin Türkler hakkındaki tespitleri ve planlarını tüm açıklığı ile ortaya koymaktadır.

Kitabı okuduğunuzda aşağıdakiler sizleri şaşırtacaktır:

1917 yılında İngilizler, Fransızlar, İtalyanlar ya da genel ismiyle Müttefikler I. Dünya Savaşı'nı kazanacaklarından emin değildirlere.

1917 yılında Almanlar ve Türklerin Orta Asya ve Basra üzerinden Hindistan'daki İngiliz hükümlranlığını sona erdirmeye şansları vardır ve bundan korkulmaktadır, Türklerin Çanakkale zaferi İngilizler üzerinde büyük bir travma yaratarak yüzyıllardır "Hasta Adam" diye tehdit olarak görmedikleri bu millettten tekrar korkmalarına neden olmuştur. Müttefiklerin bu korkuları kitapta birkaç yerde geçen "Bir Türk her zaman cesur, disiplinli ve savaşçıdır. Türkler bu özelliklerini hâlâ korumaktadırlar!" sözlerinden anlaşılmaktadır.

Ermeni soykırım problemi pek çok yerde isimleri dahi ve rilmeyen tanık ifadeleriyle desteklenmekte hatta İstanbul'da Ermeni soykırımı yapılarak sokakların kanla sulandığı söylenmektedir. Ancak Ermeni soykırımı iddiaları şimdi olduğu gibi sadece Türkiye'ye yöneltilmemekte ve aslında soykırımdan Almanya sorumlu tutulmaktadır.

İngilizler Türk tehlikesini Osmanlı'yı Sevr'de mahkûm ettikleri koşullar ve Türk milletinin askeri reflekslerini ortadan kaldırarak bertaraf etmeyi amaçlamaktadırlar.

Şu anda gündemde olan Kuzey Irak'taki Kürt devletçisi 1917'de dağlardaki Kürtlerin şehirlere indirilmesi ve Bedevilerin bölgeye yerleşimleri sağlanmak suretiyle Kuzey Mezopotamya'da gerçekleştirilmek istenmiştir.

İsrail Projesi aslında Almanlara ait olup Almanya, Filistin'deki Yahudileri kendi ajanı olarak görmekte ve onları korumaktadır. İsrail'in kuruluşunda uluslararası Yahudi bankerlerin ve özellikle Rothschild ailesinin büyük rolü vardır. Bu gerçekler II. Dünya Savaşı'nda Yahudi soykırımı ile suçlanan

Almanya'nın asıl amacının "Avrupa'da rahat yaşayan Yahudilerin Filistin çöllerine yerleşmesini hızlandırmak olduğu" tezini desteklemektedir.

İngiliz ve Müttefiklerin kurtulmak ya da yok etmek istedikleri Müslümanlar veya İslam değil Türk milletidir. Bin yıldır Türklerle beraber yaşayan Rum, Ermeni, Yahudiler dışında Müslüman Araplar da Türklerce soykırımı uğratılan veya uğratabilecek milletler olarak kışkırtılmışlardır.

Yunanistan'ı Ege Bölgesi başta olmak üzere Anadolu'yu işgale teşvik için Türklerin Rum soykırımı planladıkları veya Rum sürgünlerin olduğu haberleri kitapta bulunmaktadır.

Günümüzde Mezopotamya Serbest Bölgesi ismi altında Büyük Ortadoğu Projesi'nde yer alan yapılanma 1917'de ortaya atılmıştır.

Bugün Irak'taki güçlerin dağılımı gözetildiğinde İngilizlerin 1917'de de Basra bölgesi üzerine yoğunlaştığı açıktır. Anadolu bölgesindeki doğal kaynakların zenginliği 1917'de bilinmekte ve bu doğal kaynakların imtiyazlı şekilde paylaşımı istenmektedir. Kapitülasyonların kaldırılması Batı güçlerini aşırı derecede rahatsız etmiştir, Ermeni probleminde Amerikalı, Suriye ve Lübnan bölgesinde ise Fransız misyonerlik faaliyetleri Batı dünyası için yaşamsal önem taşımıştır.

Bu ilginç kitapta ayrıca İstanbul Boğazı'nı deniz altından geçmek üzere planlanan tünel projesi, Türk topraklarında savaş yıllarında gerçekleştirilen sanayi hamlesini, Türk Ocakları ve Türk İzciler'in tarihçesini bulacaksınız.

Kitabı bitirdiğinizde Müttefiklerin İstiklal Savaşı destanını hiç ama hiç beklemediklerini ve bu savaş sonrası yaratılan Türkiye Cumhuriyeti'nin hangi koşullar ve düşmanlıklar karşısında kurulduğu fark edeceksiniz. Bu kitapta belirtilen "Türkleri yok etme planı" Sevr'de uygulamaya konmuş ancak Lozan'da

çöpe atılmıştır. 1917 yılında Osmanlı toprakları üzerinde yapılan bölüşüm planlarının bugün Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında tekrar devreye girmesi de Batılı ülkelerin amaçlarının ne kadar tutarlı olduğunu göstermektedir. Avrupa masasına oturmuş Türklere aynı yemek Batılılarca değişik mönüler altında 1917'den beri yedirilmek istenmektedir.

Dr. Mert Akcanbaş

BAŞLARKEN

Bu kitapta okuyacağınız bilgileri toplarken isimlerini şimdi açıklayamayacağım resmi kaynaklardan yararlandım. Bu bilgileri Türkiye ve Almanya'da olan son gelişmeleri anlatırken özgürce kullandım. Örneğin "Allah Yolunda Almanya" isimli bölümde bu resmi bilgiler bolca kullanılmıştır. Bu bilgileri kullanırken titiz davranmaya çalıştım ve elimden geldiğince doğruluğunu başka bir kaynaktan kontrol edemediğim bilgiyi kitabımda kullanmadım. Ermeni olaylarında genelde Lord Bryce'in daha önce topladığı kişisel beyanlar, Arnold J. Toynbee'nin *Bir Millet'in Katli ve Türklerin Cinayet Dolu Baskısı* isimli kitapçıklarıyla Dr. Martin Niepage'in *Halep Kâbusları* isimli kitabını kullandım. Kitabın ilk bölümünde D. G. Hogarth'ın *Balkanlar* isimli tarihi araştırma kitabından yararlandım (Clarendon Press, 1915). "Osmanlı İmparatorluğu'nun Bölüşümü" isimli bölüm resmi görüş taşımayıp tamamen kendi düşüncelerimi yansıtmaktadır. Böyle olmakla beraber bu bölüm Müttefiklerin İstanbul'un Türklerden alınması ve Türklerin kanlı yönetimleri altındaki azınlıkların kurtarılması konularında aldıkları kararlar görüşlerime bir yerde resmiyet kazandırmaktadır. Ben sadece Müttefiklerin bu kararlarını nasıl uygulayabilecekleri konusunda fikirlerimi bildirdim.

Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullar hakkında yeni bilgiler her gün elimize ulaşmaktadır. Bilgilerin tümünün gelmesini beklemek bu kitabı savaştan sonra yazmak anlamına geleceğinden ve bu kitabın savaş bitmeden okunması gerektiğini düşündüğümünden birkaç küçük not hariç kitap için kullandığım tüm bilgileri Temmuz 1917 tarihine kadar topladım. Dolayısıyla bu tarihten sonra olan değişiklik ve kitaba eklenmesi gereken bilgiler benim sorumluluğumda değildir.

E. F. Benson

I. BÖLÜM

ESKİ TÜRK TEORİSİ

Tarihi sözler eden kişiler riskli bir oyun oynarlar. Çoğunlukla böyle tarihi sözler söylemek isteyen kişilerin ortaya çıkardıkları cümleler belli bir süre için geçerli olan ve daha sonra anlamlarını yitiren sözlerdir. Bu bir yerde para basmak gibi bir şeydir. Basıldığında pırıl pırıl olan paralar bir değeri temsil ederek tüm dünyaya elden ele yayılır. Ancak zaman içinde bu paraların üzerlerindeki yazılar, resimler ve işaretler silinir ve banknotlar para olarak kullanım değerlerini yitirirler. Durum böyle olmasına rağmen insanlar bu paraları hâlâ ticarete kullanmaya devam ederler fakat bu sefer de bu neye benzediği bilinmeyen banknotların sahteleri ortalığı sarar ve sahtekârlara büyük servetler kazandırır. En azından bu hale gelip değerini yitirmiş banknotları hükümetlerin piyasadan toplamak ve ortadan kaldırmak şansları vardır. Halbuki tarihi sözleri geri toplama ve sahtelerini yok etme şansımız yoktur.

Kırım Savaşı esnasında Lord Aberdeen'in Osmanlı İmparatorluğu için sarf ettiği "Hasta Adam" yakıştırması da bu tip tarihi sözlerdendir. Lord Aberdeen'in konuşmasının devamında

“Bu hasta adamı çektiği acılardan kurtarmalıyız!” mealindeki sözlerini veya bu sözlerin söylendiği süreçteki önemini tartışmayı doğru bulmuyorum. Belki bu söylenenler o zaman için doğrudu ve hasta adamı acısından kurtarmak bizi daha sonra ortaya çıkacak belalardan koruyabilirdi. Ancak burada önemli olan söylenen sözlerin Türkler hakkındaki gerçeği o zaman ve şimdi doğru yansıtmadığıdır. Maalesef bu sözler hâlâ dolaşımdadır ve artık sahte para gibi insanları kandırmakta kullanılmaktadır.

Tarihin hangi bölümünde bakılırsa bakılsın Türklük denilen bela için Lort Aberdeen’in söylediği sözlerden daha isabetli olanlarını söylemek mümkündür. Bir Türk İmparatorluğu olan Osmanlı Devleti hasta adam değildir ve hiçbir zaman hasta olmamıştır. Çünkü Türkler hasta değil hastalığın kendisidirler. Türklük kanserin kendisidir ve bu canavar tümör üzerine çöktüğü canlı dokuları yüzyıllardır yiyip bitirmektedir. Kanser kendi yaşamı olamaz, o sadece canlı dokulardaki yaşamı sömürmek ve öldürmek için yaşar. Ve biz bu tür bir yaşama “ölüm” deriz. Yaşamın kendisi öldürücü olamaz sadece hastalık ve ölümün kendisi can alma kapasitesindedir. Ve Türkler İran’ın batı sınırlarından daha batıya doğru ilerlemelerine başladıkları tarihten beri sömürme ve öldürme güdülerini üzerine yaşam inşa etmiş bir millettir. Doğudaki anavatanlarından göçe başladıklarından itibaren Türkler önlerine gelen her şeyi sömürmüş, daha sonra belli bir ölçüde yerleşik yaşama geçtiklerinde ise sömürdükleri insanlar içinde kendilerine sindirim sorunu yaratan herkesi öldürmüşlerdir. Sonuçta Türkler kendisiyle temasta olan her canlı dokuyu yalayıp yutan korkunç bir tümör haline gelmiştir. Tarihin şu cilvesine bakınız ki dünyadaki en tehlikeli kanser bugün sahnelenebilecek en karmaşık ve entrika dolu tiyatro eserlerinde bile görülmeyecek şekilde kendisinden daha

tehlikeli bir katil tarafından zehirlenmektedir. Osmanlıcılık artık Prusya denilen vahşi ve aç yengecin kısıkaçlarına düşmüştür. Prusya denilen yengeç Asya'nın ortalarından kopup gelen bu kanserin derinliklerine kısıkaçlarını geçirmiş ve onu emmeye başlamıştır. Çağdaş milletlerin şimdi yapmaları gereken önce yengecin kısıkaçlarını kanserden sökmek ve sonra yaşamalarına gereğinden fazla izin verilmiş olan bu iki katili yok etmek olmalıdır.

Bu kitabın amacı çağdaş dünyada özgürlükleri korumak için savaştan milletlere Türkler ve bugün Türkleri avcunun içine almış olan büyük gücü yargılamakta kullanacakları geçerli bir dava sunmaktır.

Derin tarihi bilgilerin okuyucuya sıkıcı geleceğinin farkındayım ancak egemenlikleri altında yaşayan halklarla olan ilişkilerini anlamak için Türklerin kanlı tarihini biraz irdelememiz gerekir. Burada Türklerin Orta Asya'daki eski tarihlerine veya Orta Asya'da yaşayan Türk kavimleriyle Anadolu'da yaşayan Osmanlı Türklerinin farklarına girmeyi gerekli görmüyorum. Bugün (Almanya'nın yardımıyla) geniş toprakları ve burada kendilerine din, milliyet ve medeniyet düzeyi açılarından üstün ve farklı insanları yöneten, sömüren kanser Osmanlı Türkleridir. En sonunda katil, tecavüzcü ve barbar yüzünü gösterene kadar Almanya Avrupada edebiyat ve bilimin anavatanı olarak bilinirdi ve bu açılardan Türklerle uzaktan veya yakından bir alakası yoktu. Ancak Ağustos 1914'te karada ve denizde Alman bayrağı adeta kafatası ve kemiklerle bezenmiş korsan bayrağına dönüştü. Bu tarihte Almanya Hun İmparatoru Atilla'nın Avrupa medeniyetine uyguladığı mezalimden beri görülen en korkunç saldırıyı Batı medeniyetine karşı başlattı. "Kültür" ismi altında yapılan bu işgal ulaşılması imkânsız gibi görünen topraklara ulaşmış durumdadır. Ve vahşet bu topraklarda kendisine daha

Hohenzollerns korsanlığı keşfetmeden yüzyıllarca önce sömürü, cinayet, işkence ve mezalimi yaşam stili haline getirmiş bir milletten dostluk bulmaktadır. Bizim İstanbul Hükümeti'yle flört eden diplomatlarımızın başarısızlığı dışında tencere kapağını bulur hesabı İstanbul kendine eş olarak, ona içgüdü ve gelenekler açılarından en yakın ülkeyi seçmiştir. Ruhani kan bağı gerçek kan bağından zayıf değildir ve yoğunluğu sudan fazladır. Gott ve Allah bu evliliği Ermeni ve Belçikalı kurbanların kanlarıyla dolu kadehlerini tokuşturarak perçinlemişlerdir.

Osmanlı Türkleri Küçük Asya'da belirmeden yüzyıllar önce pek çok Türk grubu İran ve Fırat havzasına gelmiş sivil ve askeri yerleşkeler oluşturmuşlardı. Osmanlı ismi Küçük Asya'da ancak on üçüncü yüzyılda duyulmaya başlandı. Daha sonra bu bölgede yaşayan ırkları Osmanlı İmparatorluğu altında birleştirecek olan bu grup ilk başta kuzeybatı Anadolu'da yerleşmişti. Kendilerinden önce Küçük Asya'ya gelen diğer Türk kabileleri gibi Osmanlılar da bir ellerinde Kuran, bir ellerinde kılıç olan büyük kalabalıklar halinde değil küçük ama askeri açıdan mükemmel ve Tanrı'nın onlara bir hediyesi olup halen sahip oldukları gözü pek savaşçılardan oluşan gruplarla göç etmişlerdi. Büyümelerini asimile etme ve temas ettikleri insanları yutma yeteneklerine borçluydular. İlk başta Rum ve diğer Hıristiyan grupları eritip yok ettiler. Örneğin Osman, oğlu Orhan'ı Nilüfer isimli bir Hıristiyan kızla evlendirmiştir. Rum ailelerden çocuklarını aldılar, onları devşirerek askeri eğitim verdiler ve Türk kızlarıyla evlendirdiler. Mr. D. G. Hogarth'ın belirttiği gibi Osmanlıların varoluşu ve milli güçleri Rum ve Türk kanlarının karışmasıyla ortaya çıkmıştır.

Bu devşirme sistemi sadece Hıristiyan topluluklar üzerinde değil Osmanoğulları'ndan daha önce bölgeye gelerek batıya doğru ilerlemeye çalışan diğer Türk grupları üzerinde de